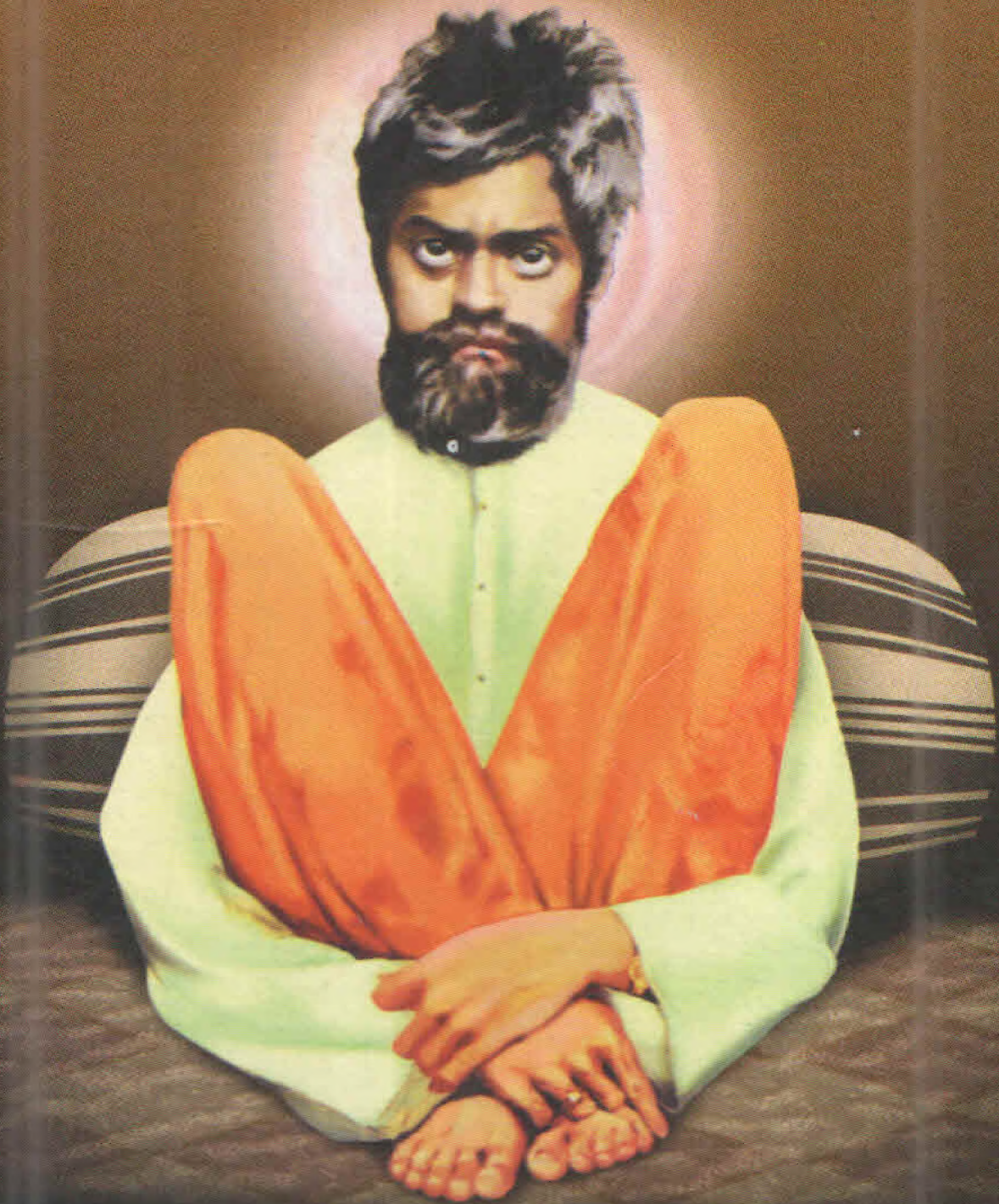

॥श्री सद्गुरु शंकर महाराज॥ भजनावली

मुझे वोही जानता है। जो खुदको समझता है॥

प्रकाशक

मा. द. नांदुरकर
अनमोल प्रकाशन
६८३, बुधवार पेठ,
पुणे - ४११००२.

© अनमोल प्रकाशन

आवृत्ती

१९९८, १९९९, २०००, २००१, २००२, २००३, २००४,
२००५, २००६, २००७, २००८, २००९, २०१०, २०११,
२०१२, २०१३, २०१४, २०१५

सुधारीत आवृत्ती
(गणेशजयंती, माघ शुक्ल चतुर्थी)
११ फेब्रुवारी, २०१६

मुद्रक

नरेंद्र मा. नांदुरकर
अनमोल प्रिटींग हाऊस प्रा. लि.
मु.पो. भोर, संजयनगर,
ता. भोर, जिल्हा - पुणे.

श्री सद्गुरु शंकर महाराज भजनावली

अनुक्रमणिका

नमस्कार	१
१. एकमुखाने नाम त्यांचे	३
२. त्या त्रिशुला सम ती	४
३. शंकर बाबा हांत जोडीतो	५
४. सद्गुरूनाथा योगीराजा	६
५. ॐ नमः शिवाय	७
६. सांब सदाशिव	९
७. स्वप्नात आले माझ्या	१०
८. कैक करीती मनी हा विचार	११
९. तो बाबा दिनरात	१२
१०. हाक माझी ऐका ना	१४
११. काय कोणा मनी	१५
१२. कोणासाठी गुरु माझा	१७

श्री सद्गुरु शंकर महाराज भजनावली

१३. संकटात धावत ये रे	१८
१४. दुर्गा अष्टमीला श्री गुरु	१९
१५. अनंत रूपे घेऊनी जगती	२०
१६. सद्गुरुदाता योगेश्वरा	२२
१७. मीठा फल धीरे धीरे	२३
१८. ऐ सद्गुरु के बंदे	२६
१९. दो हाथ दिए है	२८
२०. देवा कृपादृष्टी	२९
२१. सद्गुरु शंकरबाबा आले घरा	३०
२२. ज्ञानियांचा राजा	३२
२३. गुरुभक्तीचा छंद लागला	३३
२४. बाबा तेरे चरणों में	३४
२५. नाचु गाऊ आनंदे	३५
२६. जा, जा, जा तुम्ही झटकारे	३६
२७. श्री गुरुयतीवर	३७

श्री सद्गुरु शंकर महाराज भजनावली

२८. मंदिरी स्वामी विराजे	३८
२९. विश्वाचा विश्राम रे	३९
३०. अक्कलकोटी गुरु महाराज	४०
३१. पाहता रूप स्वामींचे	४१
३२. दत्त सुखधाम	४३
३३. नरा संसारी	४४
३४. अवधूत निराकारी	४५
३५. लाविसी विलंब	४६
३६. दत्ताची मूर्ती आणा मला	४७
३७. दत्तनामे डोला जन हो	४८
३८. स्वामीनाम अमृत कलश	५०
३९. सावधान, सावधान	५२
४०. तीन शिरे सहा हात	५४
४१. श्री विधीहरीहर मुर्ती सावळी	५४
४२. दत्ता मजकडे पाहसी	५७

श्री सद्गुरु शंकर महाराज भजनावली

४३. झाली बाई वेडी	५८
४४. मुर्ती सद्गुरुंची	५९
४५. सरितेच्या काठी	६०
४६. कधी भेटसी गुरुराया	६१
४७. गुरुविण कोण दाखविल वाट	६२
४८. श्री गुरुराया दाखिव किमया	६३
४९. गुरुरायाने नवलाव केला	६५
५०. गुरु महाराज गुरु	६६
५१. क्षणभर श्री गुरु ध्यान	६७
५२. ज्योत से ज्योत जगाओ	६९
५३. घ्यावी घ्यावी साखर	७०
५४. मर्जी तुमची झाली म्हणोनी	७१
५५. माझी देव पुजा	७२
५६. नवनाथांची भक्ती	७२
५७. मोहना रे माधवा	७३

श्री सद्गुरु शंकर महाराज भजनावली

५८. परमार्थाची जोड	७४
५९. अजंठा वेरुळ लेणी	७५
६०. आम्ही बी घडलो	७६
६१. गेला हरी कोण्या गावा	७७
६२. एकमुखी देव	७९
६३. पोटी जन्म जरी	८०
६४. दोरे ओढीता ओढीता	८२
६५. भवसागरात डोले माझी	८३
६६. श्री चिलेरायांचे नाम	८४
६७. रुप सुंदर, सुंदर	८६
६८. रूणुझुणु रूणुझुणु	८७
६९. आली आली भवानी	८८
७०. झोपडीत या तुळजामाऊली	८९
७१. तुळजापूरची माय भवानी	९०
७२. आई तुझं काय ग मी	९१

७३. माहुर गडावरी ९१
 ७४. संबळ वाजे आज गडाला ९४
 ७५. झाला महार पंढरीनाथ ९५
 ७६. येई वो येई वो ९६
 ७७. भरली चंद्रभागा ९७
 ७८. चला जाऊ काशीला ९८
 ७९. भजनात भक्तांच्या तु ९९
 ८०. जनी नामयाची १००
 ८१. अक्कलकोटी स्वामी भगवन १०१
 ८२. धन्य धन्य हो प्रदक्षिणा १०३
 ८३. पुष्पांजली १०४

✓ नमस्कार

त्रिमूर्ती वसे ज्याचिया भालप्रांती ।
 असे सूर्य बिंबापरी दिव्य कांती ॥
 स्वयंभूच जो विश्व उत्पत्तीकर्ता ।
 नमस्कार साष्टांग स्वामीसमर्था ॥१॥

गळा तुलसीमाळा पहा ही विराजे ।
 टिळा चंदनाचा तसा भाळी साजे ॥
 जगी सज्जनांचा असे एक त्राता ।
 नमस्कार साष्टांग स्वामीसमर्था ॥२॥

नभोमंडळी जे असंख्यात तारे ।
 योगेश्वराचेच ते नेत्र सारे ॥
 मना हर्ष वाटे स्तुतीगीत गाता ।
 नमस्कार साष्टांग स्वामीसमर्था ॥३॥

किती उंच आणि किती भव्य मूर्ती ।
आल्हाद नेत्रास हो ऐसी दिप्ती ।
लया जाती दुःखे चरणस्पर्श होता ।
नमस्कार साष्टांग स्वामीसमर्था ॥४॥

सूरवृंद ज्यांच्या पदी लीन होती ।
भुतेहि पांची जया वंदिताती ॥
विधाता उभा जोडुनी दोन्ही हाता ।
नमस्कार साष्टांग स्वामीसमर्था ॥५॥

प्रभो ध्यास चित्ती असे दर्शनाचा ।
जाणोनिया भाव हा अंतरीचा ॥
आशिर्वचांबु मिळो या तृषार्ता ।
नमस्कार साष्टांग स्वामीसमर्था ॥६॥

अनंत माझे अपराध देवा ।
घालोनी पोटी पदी ठाव द्यावा ॥
कृपेवाचुनी जन्म हा व्यर्थ आता ।
नमस्कार साष्टांग स्वामी समर्था ॥७॥

आवाहनाचे नसे ज्ञान काही ।
शास्त्रोक्त पूजा विधी ज्ञान नाही ॥
पदी आपल्या टेकिला फक्त माथा ।
नमस्कार साष्टांग स्वामी समर्था ॥८॥

१. एकमुखाने नाम त्यांचे

एकमुखाने नाम त्यांचे तिन्ही लोकी गर्जुया
गणपती बाप्पा मोरया, मंगलमूर्ती मोरया ॥धृ॥

बुद्धिदाता मंगलकर्ता विघ्नहर्ता श्री गणेशा
गुरुभक्ता साहायकर्ता शिवसुता तु गणेशा
गणाधीश तु गणपती विघ्नहर्ता मोरया ॥१॥

गुरुभक्तीचा मोदक तुला अर्पण आम्ही हो केला
गुरुनामाचा दुर्वाहार गळा तुझे घातला
भक्तीभावाचा धुपदीप ओवाळीतो मोरया ॥२॥

ॐकारी स्थान तुझे शक्ती तुझी माता
॥ सकलयोगी यांचे दैवत शिव तुझा पिता
गौरीनंदना दुःखभंजना विघ्नविनाशक मोरया ॥३॥

शिवसुता आमुच्या वरी कृपादृष्टी ठेवा
तुझे कृपेने मिळू दे रे गुरुभक्तीचा ठेवा
गुरुभजनाच्या शुभारंभी नाचत यावे मोरया ॥४॥

✓२. त्या त्रिशुला सम ती

त्या त्रिशुला सम ती भेदक नजर कुणाची
ही दाढीधारी मुर्ती दिव्य तेजाची
गुडघ्यापाशी गुडघा घेऊन बसले
रुद्राक्ष मण्यांनी शंकरबाबा नटले ॥१॥

जे असुन पांगळे मजेत डोंगर चढले
अन् जरा बोबडे परी शारदा डोले
कधीं भेट घेण्या स्वामी समर्था गेले ॥१॥

कधी घेऊन झुरके अन् मद्याचे घोट
भक्तांना नेले नीलबिंदुसी थेट
जन्मात कुणाला कळले नाही हे कुठले ॥२॥

भक्तांस रक्षुनी अगणित लीला करूनी
पटविली त्यांना नाथपंथीची गहनी
निर्वाण प्रसंगी हनुमंतासम दिसले ॥३॥

ॐ नमः शिवाय असा पुकारा करूनी
यह रंग निराला पहाच डोळे भरूनी
मग जन्ममृत्यूचे क्षणात कोडे सुटले ॥४॥

✓३. शंकर बाबा हात जोडीतो

शंकरबाबा हात जोडीतो घ्या मज पदरात
अष्टवक्र तुम्ही अजानु बाहु ठेवा शिरी हात ॥१॥

चारीधामही मलाच दिसती तुझ्याच चरणासी
कशास जावे हा मठ सोडोनी तीर्थक्षेत्रासी ॥१॥

मनिषा माझी तवचरणाची सेवा सतत घडो
तुझे कारणी काया माझी सत्कर्मिच पडो ॥२॥

सदा सर्वदा तुझ्या भक्तीचे वेड मला लागो ।

त्या वेडाने माया ममता पाश तुटोनी जावो ॥३॥

सगेसोयरे मोहजाल हे मुक्त करा मजला

ज्ञान देऊनी कृपा करा हो भक्त म्हणा आपुला ॥४॥

शिवभक्तीची भीक मागतो बाबा आपुल्याकडे

त्या भीकेने भूक भागते कशास जाऊ कुठे ॥५॥

कृपाप्रसादे वरदहस्त तो शिरी असू द्यावा

लक्ष्योनीचा जन्म मरण हा फेरा चुकवावा ॥६॥

४. सद्गुरूनाथा योगीराजा

सद्गुरूनाथा योगी राजा भवसागरी तु धाव

शंकर महाराजा माझी नौका किनाऱ्याला लावा

हे भगवंता दीनदयाळा शरण मी आलो तुला

शंकर महाराजा माझी नौका किनाऱ्याला लावा ॥धृ॥

ॐकाराच्या बीज स्वरूपा परब्रह्माच्या सगुणस्वरूपा

महामायेचा परमईश्वरा परमात्मा ईशा

शंकर महाराजा माझी ... ॥१॥

त्रिगुणात्मक तु ज्ञानी राया या भक्तांची रक्षी काया

या भक्तांच्या हृदासाठी हृदयी हो वैसा

शंकर महाराजा माझी नौका ... ॥२॥

वेडी वाकुडी तुझी लेकरे तुझ्या विना त्या नाही कोणी रे

या वेड्यांच्या हृदासाठी चरणी हो ठेवा

शंकर महाराजा माझी नौका ... ॥३॥

५. ॐ नमः शिवाय

ॐ नमः शिवाय, तरणोपाय तारक मंत्रसद्गुरूंचा ॥धृ॥

मन मात्रादी बंधन साधन

भुलणे त्यासी अपाय तरणोपाय

तारक मंत्र सद्गुरूंचा ॥१॥

नश्वरस्थुल प्रपंच अवधा
नकळत अंतक खाय तरणोपाय
तारक मंत्र सद्गुरुंचा ॥२॥

शिवजीव भेद माया कल्पित
शोधी त्वरीत निज ठाय तरणोपाय
तारक मंत्र सद्गुरुंचा ... ॥३॥

वामनातीत स्वरूप तुझे
ध्याता ध्यान न ठाय, तरणोपाय
तारक मंत्र सद्गुरुंचा ... ॥४॥

यक पराविन यक परात्पर
दत्तगुरु गुण गाय तरणोपाय
तारक मंत्र सद्गुरुंचा ॥५॥

६. सांब सदाशिव

सांब सदाशिव, शंकर योगी
माझा रखवाला, हो मेरा रखवाला
बोला बोला, तुम्ही बोला, शंकर शंकर बोला ॥धृ॥

घेऊनिया नाम त्यांचे, हळुहळु तुम्ही चाला
भवसागरी त्या तारक मंत्र, शंकर शंकर बोला ॥१॥

युगायुगी रक्षण्या भक्ता, घेई अवतार
अनंत नामे, अनंत रूपे ऐसा योगी शंकर ॥२॥

ॐ कार स्वरूप ज्यांचे त्रिगुणात्मक काया
त्रिगुणातीत त्रिभुवन पालक, माझा योगीराया ॥३॥

कधी भासे दत्त गुरू हा, कधी हनुमंत
कधी शिव, कधी विष्णू, कधी साधुसंत ॥४॥

७. स्वप्नात आले माझ्या

स्वप्नात आले माझ्या योगीराज
ऊठ म्हणांले चल धरूनी हात
जाऊ आपण आपुल्या गावा
विठ्ठला विठ्ठला विठ्ठला विठ्ठला ॥धृ॥

पुढे मारूती मागे दत्त दिगंबर
स्वामी उभे तिथे हात कटीवर
माळरान तो विहीरीत कासव फिरताना दिसे ॥१॥

मारून फेरी पाहे दृष्टी समोर
आसन स्वस्तिक घालुनी बैसले समोर
तेजस्वी डोळे मोहक रूप सुंदर ॥२॥

म्हणती तया राजा योगीशंकर
दाखविला गाव आता नेतो आजोळ
आजीचे चरण दाखविल्या विन मज उठवूनका ॥३॥

८. कैक करिती मनी हा विचार

कैक करिती मनी हा विचार
शंकरमहाराज काय हा प्रकार
स्वानुभव घ्या खुला दरबार
दूर राहून ते नाही कळणार ॥धृ॥

भक्ती केली भक्तांनी जैसी
कृपा करतात बाबाही तैसी
गुरूभक्ती ती व्यर्थ ना जाणार
दूर राहून ते नाही कळणार ॥१॥

करीती बाबा मदिरा धुम्रपान
शोधिले याचे लोकांनी कारण
ज्यांनी केले विषाचे प्राशन
त्यांना मदिरा ती काय बाधणार ॥२॥

ज्याला दिली बाबांनी दिव्य दृष्टी
त्याला दिसतात ते समाधीवरती

गुरुभक्तिवीण नाही कळणार
अनुभव ज्याचा त्यालाच मिळणार ॥३॥

भक्तांना नित्य अनुभव येतात
बाबा नाना रूपात भेटतात

श्रद्धा भक्तीवीण नाही कळणार
दूर राहून ते नाही कळणार ॥४॥

मागावे काय आम्ही सद्गुरूनां
सर्व ठावे ते माझ्या शंकराला
गुरुभक्तांचा गुरुचरणी भार
बाबा घेतील त्यांचा कैवार ॥५॥

९. तो बाबा दिनरात

तो बाबा दिनरात जागाच आहे
हे कोणी विसरून चालायचं नाही ॥६॥

भाणसाला दिली वाणी आहे
भलतं सलतं ते बोलायचं नाही ॥७॥

शंकरबाबा आहे एक कोडे
मूर्ख ठरती शहाणे, ते वेडे
शहाणपण आपले बाजूला ठेऊन
सद्गुरुपुढे वागायचे आहे ॥८॥

जो आहे जातीने हरिजन
बाबा म्हणती त्यासी बामन
नाते नाजुक घ्यावे समजून
ज्ञानी लोकांचे तुम्ही ऐकून ॥९॥

शंकरबाबांचा परिवार मोठा
विविध भक्तांचा बाबांजवळ साठा
प्रत्येकाशी बाबांचे नाते न्यारे
हे सारे समजून वागायचे आहे ॥१०॥

भावभक्ती गुरुंचा अलंकार
भक्त सारे बाबांचे जवाहीर
तोडुनी भक्तांची रत्नमाला
सोन्यामोत्यांनी सजवायचा नाही ॥११॥

वेळ थोडा आणि करणे आहे फार
पुर्वकर्माचा शिरी आहे भार
गुरुभक्तांचा जमुनी सागर
त्या सागरात पोहायचे आहे ॥६॥

चंदनाच्या परी झिजणे आहे
कर्मसुगंध पसरावयाचा आहे
चंदनाला बहुमान मोठा
शेकोटीवर ते जाळायचे नाही ॥७॥

जरी समर्थ तो सद्गुरु आहे
तेथे भलत्याला तोलायचे नाही
गुरुवचनावर चालायचे आहे
गुरुभक्तीशी खेळायचे नाही ॥८॥

१०. हाक माझी ऐका ना

हाक माझी ऐक ना शंकर महाराजा
तुजविन आम्हा या जगी नच कोणाचा आधार
स्वामी कोणाचा आधार ॥धृ॥

पैसा अडका असता भवती, जमती सारी नाती गोती
प्रसंगात मज झेलुनी धरती, श्री शंकरराजा ॥१॥

भोळ्या भक्तांघरी राहुनी, उच्छीष्ट भाकरही खाती
भाव भाकरीसाठी भुकेला, आमुचा गुरुराजा ॥२॥

ऊन वारा पाऊस सोसती, अन्नावीण रात्रंदिन राहती ।
भक्तांसाठी देह झिजविती, आमुचे चिलेराजा ॥३॥

कधी राहती उंच पहाडी, गो गोठ्यातुनी गरीबा घरी
ज्ञान रसाचा घास भरविती, त्रैलोक्याचा राजा ॥४॥

विश्वसागरी पोहताना, विसर न व्हावा गुरुभक्तीचा
गुरुसेवेचा लाभ मिळावा तुमच्या दीन दासा ॥५॥

११. काय कोणा मनी

काय कोणा मनी सर्व ठावे तुला
नाना रंगी असे भक्तीचा हा मळा ॥धृ॥

रात्रंदिन कोणी धावा तुझा करी
भक्ती वेडी कुणी अंतरी ती करी
काही ऐसा चुका आणि जीव एकला
वाट भेटे जेथे जातसे धावला ॥१॥

कोणी धन मागतो कोणी तन मागतो
कोणी धन देवोनी श्री चरण मागतो
ऐशामार्गी कोणी मांडीतो सापळा
जीव भोळा कुठे त्यामध्ये गुंतला ॥२॥

कोणा परिवारा त्या पुर्वजांच्या चुका
भोगावे लागती ते भोग कुणा फुका
दावितो मार्ग त्या सद्गुरु एकला
तो गुरुची प्रथम पाहिजे भेटला ॥३॥

कोणी वरवर चढो ना दुजाला नडो
वा तो खाली पडो पण चांगलेची घडो
कर्ता आणि करविता बाबा हा बैसला
तोची लावील तुझी नाव पैलतीराला ॥४॥

सावळ्या सद्गुरु रूप दावा खरे
शक्ती संचारणे आत्मा गुदमरे
गात साधे असे तो गोड नाही गळा
हे गुरुचे भजन छंद हा आगळा ॥५॥

१२. कोणासाठी गुरु माझा

कोणासाठी गुरु माझा झीजतो किती
काम करित नाही ती माझी मती
याची जाणीव नसे माझ्या स्वार्थी मना
दिगंबर बाबा शंकरा, दिगंबर जय दिगंबर ॥धृ॥

कोणासाठी सद्गुरु करी नोकरी
पोरे सांभाळी जावुनी भक्ता घरी
दत्त नांदे घरी ही नसे कल्पना ॥१॥

यवन भक्ताघरी जावुनी दिधले दर्शन
अन्न शिजवले छोट्याशा पात्रामधून
दिले भोजन जमलेल्या सर्व जना ॥२॥

जनुकाकांना काशीला गेले घेऊन
शिष्य बैसे अंबारी गुरु दोरी धरून
मालक दासाचे नाते ना कळले कुणा ॥३॥

गुरुज्ञानाची सरिता ती वाहे भरून
या ज्ञानाचा उपयोग पाहे करून
परीक्षा घेण्याचा अधिकार नाही कुणा ॥४॥

बाबा अग्नी आहे तुम्ही वागा जपुन
ज्ञान ज्योतीत जीवन घ्या उजळून
ज्ञान भास्कर सद्गुरु त्रिभुवना ॥५॥

१३. संकटात धावत ये रे

संकटात धावत ये रे शंकर महाराजा
दारी वाट पाहे तुझी सेवक दास तुझा ॥६॥

अष्टवक्र अंग तुझे नयन शोधिती माझे
शुभ्र वस्त्रधारी विखुरलेले ते केस तुझे ॥१॥

जगी ज्यास कोणी नाही त्यासी प्रेमे दृष्टी पाही
सावली होऊनी राही आधार तु त्यांचा ॥२॥

मनोहरा मुरलीधरा येशु माझ्या पैगंबरा
दत्तात्रेया दिगंबरा सद्गुरु महाराजा ॥३॥

तु मजसी भेटत नाही दुजा कोणी आवडत नाही
जीव बाबा जडला रे तुझ्यावरी माझा ॥४॥

१४. दुर्गा अष्टमीला श्री गुरु

दुर्गा अष्टमीला श्री गुरु बैसे पालखीत
धनकवडीच्या नाथा तुला माझा दंडवत ॥१॥

सद्गुरुच्या पालखीला येती जन अपार
दुमदुमला शंकरबाबांचा दरबार
सद्गुरुंचे चरणी पुष्पे बेल ते वहात ॥२॥

गुरुदत्ताच्या पालखी सोहळ्यात
भक्त देहभान विसरोनी भजनी ते डोलतात
सद्गुरु शिवाजी आले चिलेदत्तही नाचत ॥३॥

कौसल्येचा राम हा कान्हा यशोदेचा
हनुमंत अंजनीचा लाडका स्वामींचा
शंकरबाबा माझा आहे दत्त अवधुता ॥३॥

महाप्रसादाकरिता आले देवदुत
गुरुमहिमा जाणणारे संत ते महंत
सर्वही तीर्थे घडती गुरुच्या चरण दर्शनात ॥४॥

पालखीस बाबा तुझ्या, दान मी मागतो
पदर पसरुनी दत्ता भीकही मागतो
ठेव साऱ्या भक्ता सुखा आणि आनंदात ॥५॥

१५. अनंत रुपे घेऊनी जगती

अनंत रुपे घेऊनी जगती, तुम्ही अवतरता
जय जय शंकर गुरुनाथा ॥६॥

अंतापुरी पाहुनी भक्ती
अवतरली ती बाल मूर्ती

भक्तीबळाने कोंडुनी ठेवी
अंगणी अनंता ॥१॥

नवनाथांच्या यज्ञासाठी
वृद्धकाया धारण केली
आदिनाथ हा वाढपी झाला
वृद्धेश्वरी नाथा ॥२॥

गिरीनारी जाऊनी वसती
अल्लख म्हणोनी गर्जना करिती
शंख फुंकोनी भोजन देती
यती अवधुता ॥३॥

पुण्यभुमी ते शंकर नामे
सदैव जागे भक्त प्रमाने
जवळ घेती हट्ट पुरविती
माझे गुरुनाथ ॥४॥

१६. सद्गुरुदाता योगेश्वरा

सद्गुरुदाता योगेश्वरा
दीनानाथा दयासागरा
आता करी त्वरा स्वामी करुणा करा
माझी लाज तुला शंकरा ॥धृ॥

प्रसव वेदना ना घेतली
सद्गुरु माझी माय जाहली
तळ हातावरी माझा सांभाळ करी
प्रेमचारा ती देई पाखरा ॥१॥

कासवापरी ठेवी दृष्टी
माझ्या दुःखाने होई कष्टी
रात्र आणि दिवसा होई कासावीसा
नाही घेत ती झोप जरा ॥२॥

जे जे घडणार आधी आहे
ते ते सर्व तुला ठावे
तरी माझा योगी सर्व दुःखे भोगी
भक्त कर्माचा भार शिरा ॥४॥

संपले माझे शब्दही
कशी गाऊ तुझी थोरवी
जरी अज्ञानाने बोललो वचने
माझी चूक ती घ्या पदरात ॥५॥

१७. मीठा फल धीरे धीरे

गुरु ब्रह्मा गुरु विष्णु गुरु देवो महेश्वरा
गुरु साक्षात् परब्रह्म तस्मै श्री गुरवे नमः
आज बाबा शंकरजी सामने हमारे है
कलका क्या भरोसा है कलको किसने देखा है
मीठा फल धीरे धीरे मिलता है मिल जायेगा ॥धृ॥

गुरुनाम दुनियामे एकबार मिलता है
 दुनिया उसको मिलती है, गुरु जिसको मिलता है
 माँ बहन बीबी यार जैसे रिश्ते है
 तो नही निभा पाते किताबों के किस्से है
 झगमगाती दुनियामे सभी अपने साथी है
 लगता दिलको ऐसा ही गंगा मुझसे बहती है
 अपनी अपनी फिकरत मे जो भी है उलझा है
 जिंदगी को जो समझा जिंदगी से डरता है
 आज पकडले SSSS गुरुचरणोंको फल को तेरे पायेगा
 गफलत में चलनेवाला ठोकर एक दिन खायेगा ॥१॥

कैसे कैसे जालिमोंको बाबाने बदल डाला
 गुन्हाओंकी दुनियासे इबादत में ले आया
 तेरे लिए जहाँ बनाया बाबा की मेहेरबानी है
 तेरी हर बातोंपर उनकी निगह बानी है
 सारे जहाँसे बडी शंकर की हस्ती है

सुफीयोंकी आँखे उसे देखने तरसती है
 हमे अपने उल्फत का दिदार दिखलाओ
 एक बार दिखलाकर मुकद्दरको बनवाओ
 दे दो सहारा SSSS दे दो सहारा शंकर बाबा द्वारे तेरे आये
 बिना आपकी इस दुनियामें काम ना कोई आयेगा ॥२॥
 “बाबा का पैगाम आपके नाम”

रहनेवाला कैलास का नाम मेरा है शंकर
 दुनिया को समझाने आया करले तु भी अपना घर
 लाखो रंग दुनियामें रंग यही निराला है
 भेद ना पाया किसने गहरा और गहरा है
 समझता है तो समझले बाद में पछताना है
 मेरा क्या बिगडता है रोना धोना तेरा है
 कुर्बान की भी दौलत तो सवाल अधुरा है
 मुझे वो ही जानता है खुदको जो समझता है
 लिखी जो हमने SSS दिवारोंपर सुन्ना की लकीरोंसे
 मैं ना रहूँगा साथ तेरे याद जब आऊँगा ॥३॥

१८. ए सद्गुरु के बंदे

ए सद्गुरु के बंदे तुझे सोचके चलना है
तुझे सत् पे चलना है ॥१॥

दशद्वार की आँधी में
कोई बचके ना पाये है
हरद्वारा की आँधी ने
इन्सान को रौंधा है ॥१॥

सुनना जो है ये बंदे
खुदगर्ज ही तरना है
भवसागर भी अपना
उसपार तो करना है ॥२॥

भवसागर मैं नैय्या
खुदकर्मसे आयी है
केवट तो खुद बनना
ये सबका कर्मही है ॥३॥

खुद सत्य का कर्म जो है
दुवाएँ उसीकी है

विवेक मे जीवन का
सब अर्थ समाया है ॥४॥

श्रद्धा बडी शक्ती है
जपतप का कर्म ही है

तनमन का साधन है
खुदगर्ज की गर्जी है ॥५॥

शिव अल्लख समझाना है
पहेचान के ले खुदको

गुरुशरण में आना है
गुरुशरण में जाना है ॥६॥

१९. दो हाथ दिए है

दो हाथ दिए है तुझे देने और दिलाने के लिए
और पाँव दिए है तुझे सीधी राहपर चलने के लिए
दे दिया है दिल बकसो ऐ रहम खाने के लिए
और सिर दिया है तुझे गुरुचरणोंपर झुकाने के लिए ॥धृ॥

तो चलो साथियों एक सहारा मिलेगा
तुम्हे आज सागर का किनारा मिलेगा
वहाँ दीन दुखियोंको गुजारा मिलेगा
और करो तुम भजन भी मजिरा मिलेगा
तुम्हे शंकरबाबा वो प्यारा मिलेगा ॥१॥

यहाँ कोई चीज भी ना कम पड़ेगी
जहाँपर खुदाई भी हैं खुद जागी
आ गये कैलासपती वो बनके जोगी
और कुटीयांमे शिवकी मुलाकात होगी
वहा देखने गुरुद्वारा मिलेगा ॥२॥

हर एक मिलनेवाला भी प्यारा मिलेगा
यहाँ भक्ती संगतीका न्यारा मिलेगा
चाहिए वो तुमको मश्वरा मिलेगा
और स्वयंप्रकाशित ऐसा तारा मिलेगा
मगर अगले जनम आओगे तो मकबरा मिलेगा ॥३॥

२०. देवा कृपादृष्टी

देवा कृपादृष्टी मजवरी ठेवा ॥धृ॥
रूप तुमचे सुंदर ध्यान मनोहर
नित्य घडो तुमची चरण सेवा ॥१॥

अजाण मी बालक तुम्ही जगत्पालक
मार्ग प्रगतीचा तो मिळावा ॥२॥
बोबडे ते बोल बहु अनमोल
मधुर शब्द कानी नित्य यावा ॥३॥

तन मन माझे झाले सर्व तुमचे
चरणावर ठाव आता द्यावा ॥४॥

हाक मारीता घेती धाव
ऐसा माझा भोळा भाव
भाव बळे जन्म हा सरावा ॥५॥
अनंत कोटी ब्रह्मांड नायक सद्गुरु शंकरबाबा ॥६॥

२१. सद्गुरु शंकरबाबा आले घरा
सद्गुरु शंकरबाबा आले घरा माझ्या आले घरा
लिंगलोण करा सावळ्याला ॥७॥
जीवाचा हा शिव शंभुराज भोळा
मायेत रमुनी ग राहतो वेगळा
माझा वाटे प्रत्येकाला तरी हा निराळा
असा बहुरूपी माझ्या आले घरा, बाबा आले घरा ॥१॥
दत्त आला दारी मी गेलो गांगरुनी
लाजरी ती भक्ती माझी गेली मोहरुनी
धनी पाहुनी ती गेली बावरुनी
पंचप्राणांची आरती घेतली करा, बाबा आले घरा ॥२॥

देह झाला पंढरी बाबा पंढरीनाथ
सद्गुरु आहे माझा आदिनाथ
कृपासिंधु सद्गुरुने केले ग सनाथ
सर्वस्व अर्पण माझे तुला शंकरा, बाबा आले घरा ॥३॥

धनाचा कुबेर हा ज्ञानाचा ईश्वर
चरण कमल बाबांचे मोक्षाचे माहेर
विषधर धारी हा गौरीशंकर
उद्धरण्या आला तो या पामरा, बाबा आले घरा ॥४॥

कैलासीचा नाथ हा गिरनारी भेटतो
शिवदत्त स्वरूपात त्रिभुवनी फिरतो
भजनात भक्तांच्या हा धुंद होऊनी नाचतो
असा दीनानाथ माझ्या आले घरा
बाबा आले घरा, लिंगलोण करा सावळ्याला ॥५॥

२२. ज्ञानियांचा राजा

ज्ञानियांचा राजा शंकर बाबा माझा
नित्य नव्या स्वरूपात भेटतो
दत्त माझा धनकवडीत नांदतो ॥१॥
स्वामीचा हा प्रिय बाळ भितो त्यासी कळीकाळ
दीनदुबळ्या उद्धरण्या झिजतो हा सर्वकाळ
लक्ष आपुल्या भक्तांवरी ठेवतो ठेवतो ॥१॥
अष्टसिद्धी सामोरी उभ्या याच्या सेवेसी
भक्ता घरी रमतो हा लेकरबाळा संन्यासी
झोपडीत आनंदाने नाचतो नाचतो ॥२॥
नाथांचा हा आदिनाथ फिरून आला संसारात
सोडविण्या माया आमुची जखडला हा मायेत
शिर याच्या चरणावर मी ठेवितो ठेवितो ॥३॥
योग नाही माझ्या नशिबी तरी भेटला हा योगी
आईसारखे प्रेम देऊनी सांभाळीतो जागोजागी
कंठ यांच्या आठवणीने दाटतो दाटतो ॥४॥

२३. गुरुभक्तीचा छंद लागला

गुरुभक्तीचा छंद लागला, आवडे ना गुरुविण कोणी
ग बाई माझ्या बाबा सारखा नाही कोणी ॥१॥
शतजन्मीची जमली घाण, त्यात जडला गर्व अभिमान
या दगडाला घडविण्यासाठी आला नाही पुढे कोणी ॥१॥
जो जो चाले मी गुरुच्या मागे, तो तो संकट लागे मागे
बाबा म्हणती दुःख घे भोगुनी, ठेऊ नको मागे काही ॥२॥
जीवनाची या अवघड वाट, गुरुपरीक्षेचा लागतो घाट
पाठीशी असता दत्त हा माझ्या, भिती नसे मज काही ॥३॥
दुःखाने मन उदास होई, गुरुप्रेमाने भरुनी जाई
अंतरी बैसुनी सद्गुरु माझ्या घडवितसे सर्वकाही ॥४॥
पुण्य साठता देव भेटतो, ओढ लागता सद्गुरु मिळतो
भक्तांच्या सुखदुःखासाठी फिरतो बाबा दारोदारी ॥५॥
विश्वाला देवाचा आधार, देवांचा गुरुचरणी भार
देवाहुनी माझा सद्गुरु मोठा, सांगू आणिक मी काही ॥६॥

२४. बाबा तेरे चरणों में

बाबा तेरे चरणों में जन्नत की रौनक है
जो भी आया दरपे तेरे मुरादे वो पाया हैं ॥धृ॥

बाबा ऐसा बैठा हैं, जैसे फरियाद सुनता हैं
मायुस नही होता कोई
वो सबको समझता हैं ॥१॥

बाबा के हैं आंखोमे, चांद सुरज की हैं रोशनी
रोशन उनकी दुनिया हैं
जो शरणोंमे आया हैं ॥२॥

बाबा के हैं हाथोमें, संसार की डोर थमी
जिसे चाहा अपना लिया
जिसे चाहे बुलाता हैं ॥३॥

बाबा क्या क्या नाम तेरे, किस नामसे पुकारू तुम्हे
शंकरबाबा नाम तेरा
हरदिल को लुभाता हैं ॥४॥

२५. नाचु गाऊ आनंदे

नाचु गाऊ आनंदे स्वामी समर्थ
नाम त्यांचे घेता मनी होय हर्ष
नाचु गाऊ आनंदे स्वामी समर्थ ॥धृ॥

घटका जाती पळे जाती वेळ जातो व्यर्थ
मुखाने हो म्हणा तुम्ही स्वामी समर्थ ॥१॥
रामनाम घेता वाल्या झाला सार्थ
स्वामी नामे भरा तुम्ही जीवनात अर्थ ॥२॥

नाम किती सोपे अक्षर ती दोन
जाणोनिया घ्या रे तुम्ही त्यांचे सामर्थ्य ॥३॥
स्वामीलीला असती अगम्य अतर्क्य
चाखा तुम्ही तयातील सुक्ष्म मधुपर्ख ॥४॥

गुरुपदी लीन होणे हाची एक धर्म
सद्गुरुची सेवा हेची निष्काम कर्म ॥५॥

२६. जा, जा, जा तुम्ही झटकारे

जा जा जा तुम्ही झटकारे,
जाऊनी गुरुपदी हटका रे
स्वामी रसाचा घ्या तुम्ही घुटका,
तेव्हा होईल सुटका रे ॥१॥
औट हाताचा मळा रे, राबती बारा सोळा रे
तेथे प्राण्या जप मांडीला पंचभुतांचा मळा रे ॥२॥
नवदरवाजे खिडकी रे, षडचक्रारी फिरकी रे
तेथे प्राण्या खाशील गिरकी
चिन्मय स्वरूप ओळखी रे ॥३॥
मी न मार्गी येईन रे, आत्मस्वरूपी पाही रे
जीवा शिवाच्या झाल्या भेटी,
जन्म मरण ते नाही रे ॥४॥
तसाच होशील धीट रे उलटा मार्ग न नीट रे
शंकरबाबा तुम्हा सांगतील मोक्षपदाची वाट रे ॥५॥

२७. श्री गुरुयतीवर

श्री गुरुयतीवर भवभय दुर्धर
नित्सर सत्वर श्री स्वामी
भक्त कृपा कर ध्यान रुचिर सुरवंद्य
पदांबुज प्रणितो मी ॥१॥
ब्रह्मा विष्णु शिव गणपती ही अंबा दुर्गा तु स्वामी
श्रीपाद श्रीवल्लभ नरहरी दत्त तुझी रूपे नामी
भक्तरक्षका नमो नमस्ते राहो प्रीती तवनामी
स्वामी श्री स्वामी जपाहो हेची निधान ये कामी ॥२॥
रामकृष्ण अवतार तुझेची झाले
सदया जाणे मी
पुराणपुरुषा मनुज मानती तुज
जे गढले गाढ तमी
परब्रह्म साक्षात श्री गुरु यती
या परी बोले निगमी

कल्पवृक्ष श्री अक्कलकोटी स्वामी
विराजे मठ धामी ॥२॥

भाग्यवान जो घडले ज्या ते
स्वामी दर्शन सप्रेमे
अलभ्य लाभा तोची लाभला स्वामी
भजन जो करी नेमे
धर्मसार हे तत्वमानवा जतन करी तू निष्कामे
दास गणेशा आस स्वामीची
त्याविण दुजे काही गमे ॥३॥

२८. मंदिरी स्वामी विराजे

मंदिरी स्वामी विराजे, आजी
मंदिरी स्वामी विराजे
जगी अतुल यश प्रभुचे गाजे
जगी अतुल यश मुनीचे गाजे
मंदिरी स्वामी विराजे ॥धृ॥

दिव्य तेज झळके नयनांतरी
कृपादृष्टी ठेवी भजकावरी
भक्तांसाठी राही मंदिरी
सिंहासनी किती गुरुवर साजे
मंदिरी स्वामी विराजे ॥१॥

दर्शन घडता शांती धरी मन
सोडोनिया भवचिंता दारुण
स्वामी स्वरूपी होई तल्लीन
चंचलता मग सहजची लाजे
मंदिरी स्वामी विराजे ॥२॥

२९. विश्वाचा विश्राम रे

विश्वाचा विश्राम रे, स्वामी माझा राम रे
आनंदाचे धाम त्यांचे गाऊ वाचे नाम रे ॥धृ॥
चिद्रत्नांची खाण रे, एकाएकी जाण रे
प्राणांचाही प्राण माझा स्वामी तुझी आण रे ॥१॥

देवांचा जो देव रे, तो हा स्वयंम देव रे
अलक्ष्य लक्षुनी साक्षी अंगी होऊ खेव रे ॥२॥
शिवाचा आराम रे, भक्तपूर्ण काम रे
मुक्तयोगी जन गाती जयासी निष्काम रे ॥३॥
मिथ्या हे अनेक रे, सत्य स्वामी एक रे
विष्णु कृष्ण जगन्नाथा करी हा विवेक रे ॥४॥

३०. अक्कलकोटी गुरु महाराज

अक्कलकोटी गुरुमहाराज एकची तव आधार
ठेवी सुखात हा परिवार ॥धृ॥

मंगल हा दिन आज खरोखर,
वाहतो सुमने तव चरणावर
सद्भक्तांना जाणीव देतो दत्तगुरु अवतार ॥१॥

डाव्यावरती उजवा साजे,
त्या पायावर मस्तक माझे
संतजनांचा तू सम्राट तुझ्या शिरी हा भार ॥२॥

भालावरती तेज विलसते,
चक्षुमधले दर्शन घडते
सद्भक्तांच्या अंतरी राहुनी
बोलसी वारंवार ॥३॥

गळ्यात घालूनी रुद्रमाळा,
दीनदुबळ्यांचा वाली आला
भाव भुकेली तुझीच बाळे
सांभाळी तु संसार ॥४॥

स्वामी समर्था मठात रमतो,
भक्तप्रीतीने तवगुण गातो
शब्द फुलांच्या गुरुभजनातून
गुंफीला मी एक हार ॥५॥

३१. पाहता रूप स्वामींचे

पाहता रूप स्वामींचे
पारणे फिटे नयनांचे ॥धृ॥

दिव्य तेज भरले नयनी, कुंडले सुशोभित कर्णी
मंदस्मित देखोनी वदनी
मन दंग होऊन नाचे ॥१॥

ते भाल विशाल सुरेख,
केशरी गंध आणि तिलक
शोभती जगत्पालक,
सगुणरूप ब्रह्मची साजे ॥२॥

वेधती चित्त तव भृकुटी गुंतोनी राहते दृष्टी
काढीता होय मन कष्टी,
लागते वेड ध्यानाचे ॥३॥

तु नित्य निरंजन असशी
जगदोद्धारा अवतरसी
आधार तुझा भक्तांसी
विश्वास स्थान तु आमचे ॥४॥

तव नामस्मरणे शांती नामीच तुझ्या विश्रांती
तवनामाची साधन जगती
चित्तताप शमवायाचे ॥५॥

जय जय श्री स्वामी समर्थ
मंत्र हा सकल परमार्थ
जप करोनी होऊ कृतार्थ
तारण हे अखिल जगाचे ॥६॥

धी पुरवा श्री गुरुराया,
स्वामीदास विनवितो पाया
द्या पदरी आश्रय सदया
लेकरु खचित मी तुमचे ॥७॥

३२. दत्त सुखधाम

दत्त सुखधाम, दत्त शांतीधाम
दत्त दयामूर्ती दुरीतांची ॥धृ॥

ब्रह्मसंमंधाचे करी निर्दालन
दिशाहीन लोका मार्ग दावी ॥१॥

जटाजूट शिरी कर्पूरकांती देह
पायी खडावा चंदनात ॥२॥

श्रद्धेचे हे बळ भक्तीचे मोहोळ
दत्त तदाकार तिन्ही लोकी ॥३॥

भिक्षापात्र हाती शूल आणि गदा
कंठी रुद्राक्ष जपे जपमाला ॥४॥

३३. नरा संसारी

श्री सद्गुरु शंकर महाराज यांचा पद्य प्रसाद
नरा संसारी घे दत्त नाम ललकारी ॥धृ॥

बहुत जन्मीचा तो साठा
म्हणोनी नरजन्माच्या वाटा
समजोनी दवडिसी का रे नाठा
होई अधिकारी, घे दत्तनाम ललकारी ॥१॥

होई सावध झडकरी देही
तरणोपाय भजनाविण नाही
शंकरबाबा देती ग्वाही
वचन अवधारी, घे दत्तनाम ललकारी ॥२॥

३४. अवधुत निराकारी

अवधुत निराकारी
दत्ताची त्रिभुवनात फेरी ॥धृ॥

ब्रह्मा, विष्णू आणि महेश्वर
त्रिभुवनी यांची किर्ती
अवतरलासी दत्त दिगंबर
चैतन्याची मुर्ती ॥१॥

प्रयागतीर्थी स्नान जंयाचे भिक्षा करवीर क्षेत्री
नित्य निरंजन निर्गुण पुर्ण चंद्रमा कांती ॥२॥

शंख चक्रधर त्रिशुल विराजित
भस्मजडी कपाळी

श्रीपाद श्रीवल्लभ नरहरी
वंदे चरण कमळी ॥३॥
अष्टवक्रही अजानु बाहुंची
शंकर बाबांची महती
अल्लख म्हणोनी गर्जना करीती
नाथांची ही स्वारी ॥४॥

३५. लाविसी विलंब

लाविसी विलंब का रे योगीराजा
जाणतोसि माझ्या कळा अंतरीच्या ॥धृ॥

असे काय आहे तुझ्यापाशी बाबा
वेड लाविले तु सांग कैसे जीवा
आस दर्शनाची अंतरात माझ्या ॥१॥

तुझे गोड नाम स्वरूपही छान
कामधेनु आणि संगे चार श्वान
दारी थांबला आहे भक्त आज तुझ्या ॥२॥

कर्ण हे आतुरले होय भास तुझा
ध्वनी कानी येतो तुझ्या पावलांचा
करी पुर्ण देवा कल्पना मनाच्या ॥३॥
रमतो जिथे ते मृगजळ नसावे
सदा साह्य तुझे गुरुभक्ता व्हावे
छंद लागला आहे तुझ्या भजनाचा ॥४॥

३६. दत्ताची मूर्ती आणा मला

दत्ताची मूर्ती आणा मला,
येताना दादा जयंतीला
दत्ताविण नाही आधार माझ्या संसाराला ॥धृ॥

जरी साडी चोळी दिधली,
चार दिवसात फाटुन गेली
ही आठवण दत्ताची ठेवीन जन्मोजन्मीला ॥१॥
जरी गाय म्हैस दिधली,
चार दिवसात आटुन गेली
ही आठवण दत्ताची ठेवीन जन्मोजन्मीला ॥२॥

जरी लाख लाख दिधले,
जन्माला ते नाही पुरले
ही आठवण दत्ताची ठेवीन जन्मोजन्मीला ॥३॥

जरी सर्व काही दिधले,
तरी सोडीन ना ही पाऊले
ही आठवण दत्ताची ठेवीन जन्मोजन्मीला ॥४॥

३७. दत्तनामे डोला जन हो

दत्तनामे डोला जन हो गजर करा
दत्त गुरु, दत्त गुरु, जय दिगंबर ॥१॥

एकदा तो पर्वत गिरनार पाहु या
दत्तनाम गोड थोर सार गाऊ या
अत्रिनंदनाचा दरबार तो खरा ॥२॥

जाऊ कुरवपुरी तिथे दत्त डोलवु
मारू हाक प्रेमे भेटण्यास बोलवु
जय श्रीपाद श्रीवल्लभ धन्य ईश्वरा ॥३॥

पापनाशिनी तिर्थे संगमावरी
स्नान करूनी जीवनास उद्धरु तरी
नृसिंह सरस्वती ते गाणगापुरा ॥३॥

अवतरले अक्कलकोटी अलीकडे
चारी तीर्थे ही घडो नको पलीकडे
स्वामी समर्थाचे दोन्ही चरण धरा ॥४॥

अष्टवक्र रूप सावळे हे साजिरे
तिन्ही लोकी नाम तुझे एकची खरे
आदिनाथा सद्गुरु तु बाबा शंकरा ॥५॥

लागले ते लक्ष कोल्हापुराकडे
दत्त चिले अवधुता घालु साकडे
पैजारवाडीचा दत्त तो खरा ॥६॥

हाती काठी गाठोडे घेऊनी फिरे
सद्गुरु शिवाजी नामे जाणती सारे
शंकर वत्सला प्रेमे नमन करा ॥७॥

शंख चक्र त्रिशुल कमंडलु ते करी
पद्म गदा रुद्र शोभती तनुवरी
गाऊन गुरुभजन पुजू मुनीवर ॥८॥

३८. स्वामीनाम अमृत कलश

स्वामीनाम अमृत कलश
भवदुःखाचा करीती नाश ॥धृ॥

अंतरात तो उठे कोलाहल
विकारांचा तो दाह हलाहल
स्वामीनामाचा उसळता झरा
क्षणात करीती त्यांचा नाश ॥१॥

स्वामी नामाचे करीता सिंचन
सत्व गुणांचे फुलेल उपवन
आत्मानंदी बहर येऊनी
कैवल्याचा सुटे सुगंध ॥२॥

तारक स्वामी नाम जगास
मारक स्वामी नाम मोहास
स्वामी समर्थ गर्जता वाणी
भरूनी जाईल अंतर आकाश ॥३॥

दीन दुबळ्यांना दयेचा सागर
गुरुदासांना मायेचा पाझर
गुरुभक्तांना कृपेचा सागर
सोडवी त्यांचा माया पाश ॥४॥

धन्य ते जन झाले कृतार्थ
जपती जे मुखे स्वामी समर्थ
पावन होती नित्य अनंत
सेविती स्वामीनाम अमृत ॥५॥

अकलकोटामध्ये नांदती
प्रेमरूपाने विश्व व्यापती
नामरूपाने जगी प्रगटती
ऐसे स्वामी दत्त त्रिमुर्ती ॥६॥

जय श्री स्वामी समर्थ बोला
कलीयुगी नामची तारी जगाला
नामची भेटवी गुरुचरणाला
सार्थक करीतो नरजन्मास ॥७॥

३९. सावधान, सावधान

सावधान सावधान वाचे बोला दत्तनाम
सावधान, सावधान ॥८॥

दहा वर्षे बालपण, वीस वर्षे तारुण्य

अंगी चढे अभिमान, नसे स्वरुपाची जाण ॥९॥

तिसाची झाली भरती, कन्या पुत्र ही लाभती

त्याचीच पडे भ्रांती, नसे स्वरुपाची स्थिती ॥१०॥

चाळीस वर्षे झाली, डोळ्या चाळीशी आली

नेत्रात फुले पडती, येताना न दिसे जवळी ॥११॥

पन्नासाची झाली भरती, दंतपंक्तीही हालती

शाम केस शुभ्र होती, त्याला म्हातारा म्हणती ॥१२॥

साठीची बुद्धी नाठी, हाती घेऊनिया काठी
वसवस लागे पाठी, त्याला हासती पोरटी ॥१३॥

सत्तरीच्या विवंचना मग होती यातना
बसलीया उठवेना, उठलीया चालवेना ॥१४॥

चारविसा मिळुनी ऐंशी, मग झाला देशोदेशी
जलाविण जसा मासा,
जीव होई कासाविसा ॥१५॥

नवावर दिले पुज्य, इथे राहिले शुन्य
म्हणतसे माझे माझे, आता आहे कोण तुझे ॥१६॥

राजहंस उडोनी गेला देह कोरडा पडला
जन म्हणती मेला मेला मोठ्या आनंदाने नेला ॥१७॥

आता म्हणे गुरुदास, सोडा संसाराची आस
सांगतसे सज्जनास, धरा सद्गुरुची कास ॥१८॥

४०. तीन शिरे सहा हात

तीन शिरे सहा हात
तया माझा दंडवत ॥१॥

काखे झोळी पुढे श्वान
नित्य जान्हवीचे स्नान ॥१॥

जटाजुट शिरी भार
अंगी विभुती सुंदर ॥२॥

शंख चक्र गदा हाती
पायी खडावा गर्जती ॥३॥

तुका म्हणे दिगंबर
तया माझा नमस्कार ॥४॥

४१. श्री विधीहरिहर मुर्ती सावळी

श्री विधी हरिहर मुर्ती सावळी कृष्णातीरी राहे
दत्त दिगंबर म्हणती जयांना औदुंबर छाये ॥१॥

कृष्णातीरीचा अगाध महिमा दुर्लभ देवांसी
हिचे तीरी हरिवास जयांचा अखंड हो काशी
प्रातः काळी सुरगण मुनीजन येती स्नानासी
पवित्र होऊनी शुद्ध भक्तीने
साधन मोक्षासी ॥१॥

शुक्लपातके गणती नाही जाती विलयासी
महापातके स्नाने करीता जाती मोक्षासी
चला जाऊ या करा तयारी सत्वर लवलाहे
दत्त दिगंबर म्हणती जयांना
औदुंबर छाये ॥२॥

ध्यान पाहता भगवी वस्त्रे वरी कटी लंगोटी
सर्वांगी चर्चुनी बैसले भस्माची उटी
दंड कमंडलु करी घेतले उपवस्त्रे छाटी
रुद्राक्षांची माळ मनोहर, शोभते बहुकंठी ॥३॥

शमीपत्र किती
बिल्व तुलसीदल सुमनांची दाटी
प्रेमानंदे भक्त वाहती आवड बहुमोठी
हास्यमुखाने कृपाकटाक्षा दासाकडे पाहे
दत्त दिगंबर म्हणती जयांना
औदुंबर छाये ॥४॥

औदुंबराची पुजा करिता कोटी पापांची
राखरांगोळी होऊन जाते साक्ष अंबेची
अशा वृक्षाखाली स्वारी बैसली शंकरबाबांची
तिन्ही त्रिकाळे पुजा होतसे सद्गुरुरायांची ॥५॥

सायंकाळी असे वाटते शोभा स्वर्गाची
मंत्र पुष्प अतिघोष गर्जना चर्चा वेदांची
सीताराम हा लाभे महानंदन समाये
दत्त दिगंबर म्हणती जयांना
औदुंबर छाये ॥६॥

४२. दत्ता मजकडे पाहसी

दत्ता मजकडे पाहसी कधी
माझे आयुष्य गेले सरुन ॥१॥

भोळा भाविक बाळ तुझा मी
गाई हृदय भरून
वाया गेला नाही ऐकला
सेवक तुजला स्मरून ॥१॥

अंत नको तु पाहु दयाळा
माया ही घे आवरून
दुर्लभ ऐसा मानवदेही
जाऊ का ऐसा झुरून ॥२॥

तवभक्तीविण नाही वासना
वदतो तुजला स्मरून
तुझा कृपांकित कृष्ण तनय हा
वेड्याला घे आवरून ॥३॥

४३. झाली बाई वेडी

झाली बाई वेडी, दरबार गुरुंचा झाडी ॥१॥
देह पितांबर फेडीला, नवरत्नांचा हार काढीला
सद्गुरुंचे गळा घातला, वासना सोडी ॥१॥

कल्पना काचोळी काढीयली,
त्रिगुणांची वेणी सोडियली
चारी देहांची मुक्ती साधिली,
परी ती थोडी ॥२॥

वेडी झाले सद्गुरु घरची,
चिंता हरपली मनाची
सोय दाखविली स्व स्वरुपाची,
लागली गोडी ॥३॥

चिन्मय स्वरुप दाखविले,
आपणामध्ये मेळविले
पुर्णानंद गुरुंनी केले, पाय ना सोडी ॥४॥

४४. मुर्ती सद्गुरुंची

मुर्ती सद्गुरुंची कितीतरी रम्य दिसे साची ॥१॥

कस्तुरी मिश्रीत गंध केशरी
शोभे ललहाटी गुरुंना, शोभे ललहाटी ॥१॥

रुद्राक्षांची माळ मनोहर
विलसते बहुकंठी, गुरुंना विलसते बहुकंठी ॥२॥

कटी मेखला भगवी कफनी
परी कटी लंगोटी, गुरुंना परी कटी लंगोटी ॥३॥

पायी खडावा मत्स्याकृतीच्या
आवड बहुमोठी, गुरुंना आवड बहुमोठी ॥४॥

ऐसे मोहे ध्यान गुरुचे
ठेवी हृदयपेटी, गुरुंना ठेवी हृदयपेटी ॥५॥

नित्यानंदे मुढ भाव हा
प्रेमे घाली मिठी, गुरुंना प्रेमे घाली मिठी ॥६॥

४५. सरितेच्या काठी

सरितेच्या काठी कुणी बोलवी

स्मरण करीता ध्यान धरीता

हळुहळु मजला कुणी बोलवी ॥धृ॥

तो औदुंबर त्याच तीरावर अजुनी तिथे आहे

गुरु महिमेचे ते पारायण श्रवण करीत राहे

कैक पिढ्या त्या नांदुनी गेल्या

नित्य-नवनिर्मितसे पालवी ॥१॥

रुद्र गळी अन् जवळी कमंडलु दंड उभा साजे

दीपस्तंभा टेकुनी बैसले संगमचे राजे

दरवळे चंदन धुंद ते तन मन

उठवुनी स्वप्नी पथी चालवी ॥२॥

भावभुकेला धावे हाकेला दत्त गुरु माझा

मज सुचवितो गान करवितो कल्पतरू माझा

तोच असावा दुजा नसावा,

गुरु भजनातून कला दाखवी ॥३॥

४६. कधी भेटसी गुरुराया

कधी भेटसी गुरुराया

तुझ्या भेटीसाठी रे तळमळते ही काया ॥धृ॥

पापांच्या घेऊन राशी आलो मी जन्मासी

माझ्या स्पर्शा घाबरते सरिता गंगा काशी

अशा दीन पामराला लावी तु हृदयासी ॥१॥

संसारी सुखी नाही परमार्थ जमत नाही

आशेने बघतो मी जग जवळ करीत नाही

स्वामी शंकर चिले दत्ता

दाखिव श्री गुरुकिमया ॥२॥

गुरुचरणाची महती तुका ज्ञानेश्वर गाती

या जन्मी मिळो मजला तुझ्या चरणाची माती

तुझ्या स्पर्शाने होईल

माझी शुद्ध सत्व काया ॥३॥

कामधेनू सद्गुरुचा उपकार मी फेडू कसा
तडफडतो मी गुरु माऊली
पाण्याविन मासा जसा
स्वामी तिन्ही लोकांचा
आला दासांना भेटाया ॥४॥

४७. गुरुविण कोण दाखविल वाट

गुरुविण कोण दाखविल वाट
कोण दाखविल वाट
आयुष्याचा पथ दुर्गम हा
अवघड डोंगर घाट ॥धृ॥

दिशा न कळती या अंधारी
नसे आसरा नसे शिदोरी
कंठ दाटला आले भरूनी
लोचन काठोकाठ ॥१॥

भुकेजलो मी तहान लागे
पुढे जाऊ की परतू मागे
हे श्री दत्ता सांभाळी मज
दावी रुप विराट ॥२॥

४८. श्री गुरुराया दाखिव किमया

श्री गुरुराया दाखिव किमया
एका आशा पुरवी मजला धुळ पदीची हवी ॥धृ॥
धुळ ती लाभो या दासाला फुल पदावर देतो
सुमनांची त्या अर्पुन माला रोज आनंद मी घेतो
दया करावी दिगंबर रे सत्संगी या खेळवी ॥१॥

नकळत करीशी करणी ऐसी सुध बुध माझी जाई
नेशील तेथे वळतील पद हे,
मज दुजी संगत नाही
ने मज भुवरी तु कोठेही,
दाही दिशा नाचवी ॥२॥

पुजन तुझे मी निशीदिनी करीतो
वेड मला ते आहे
स्तवन करीतो श्रवण करीतो
भजनी सुखे मन राही
करुणेश्वर तु कर करूणा तु
लीला तुझी दाखवी ॥३॥

प्रतिमा गुरुची सदनी वसते हसते श्री गुरुमुर्ती
काय कमी ना श्री गुरु कृपे येई सुखांना भरती
शरण आलो मी पहिल्या भेटी
मागणी नाही नवी ॥४॥

कर हे जुळती साधु पुढती अंतरी श्रीगुरु राही
होईल कैसे मम कल्याण धुळ मिळे जर नाही
तनमन रमते गुरु भजनात,
कधी तरी तू बोलवी ॥५॥

४९. गुरुरायाने नवलाव केला

गुरुरायाने नवलाव केला
देही अपुर्व भाव जागवीला ॥धृ॥

भवसागरी आटविली माया, आटविली माया
देही जागवी आत्मराया, आत्मराया
निजस्वरूपी अजप जपाया, अजप जपाया
जीव मायेत जरी हा रमला ॥१॥

भोग भोगले लाख जन्म, लाख जन्म
भोग भोगुनी विटले ना मन, विटले ना मन
देही आत्मासी कारण, हो कारण
सांगतो गुरु या जगाला ॥२॥

देही आत्म्याचा हा मेळ, एक वेळ
दोन दिवसांचा सारा खेळ, सारा खेळ
नको घालवू आता वेळ, फार वेळ
आठवी गुरु चरणाला ॥३॥

पुर्ण ब्रह्म एक जगी, एक जगी
तया म्हणती शंकर योगी, शंकर योगी
शंकरसुता मार्ग दावी, मार्ग दावी
उद्धरीतो शंकर दासाला ॥४॥

५०. गुरु महाराज गुरु

गुरु महाराज गुरु जयजय गुरु महाराज गुरु
जयजय परब्रह्म सद्गुरु जयजय ॥धृ॥

माय माझी माऊली तू
मी तुझे लेकरु सद्गुरु
योगी जनांचा आधार ची

उदार कल्पतरु सद्गुरु, गुरुमहाराज ॥१॥

अनंत मी तुझा अपराधी
परी तु दयासागरु सद्गुरु
थोर तुझे उपकार ते बाबा
मी कसा विसरु सद्गुरु, गुरुमहाराज ॥२॥

भवसागरी या तरण्यासाठी
तुची माझे तारु सद्गुरु
कल्पवृक्ष आजी अकलैकोटी
नित्य तयांना स्मरु सद्गुरु, गुरुमहाराज ॥३॥

५१. क्षणभर श्री गुरु ध्यान

क्षणभर श्री गुरु ध्यान भान मम
हरवी नाथा रे ॥धृ॥

कोटी जनांचा तु रखवाला
गरज तुझी असते विश्वाला
विश्व विधाता तु गोपाला
तवपदी माथा रे ॥१॥

योगीजनांचा तु योगेश्वर
चराचरांचा तु परमेश्वर
सकल शरण जीव तव चरणावर
एक तु दाता रे ॥२॥

थोर कृपाळू श्री गुरुराया
किती किती तुज पडु मी पाया
तु रक्षिली माझी काया
मी तव हाता रे ॥३॥

तु महाकाळ, तु भीमाशंकर
तु वैजनाथ, तु केदारेश्वर
सोमनाथ, तु रामेश्वर
विश्वनाथा रे ॥४॥

तु नागनाथ, तु त्र्यंबकेश्वर
तु मल्लिकार्जुन, तु घृष्णेश्वर
तु महाकाळ नाच नटेश्वर
भोला नाथा रे ॥५॥

गिरीनारीचा दत्तदिगंबर
वाडीचा दत्त चिलेश्वर

५२. ज्योत से ज्योत जगाओ

ज्योतसे ज्योत जगाओ
मेरा अंतर तिमिर मिटाओ
सद्गुरु ज्योतसे ज्योत जगाओ ॥धृ॥

हे योगेश्वर हे ज्ञानेश्वर
हे सर्वेश्वर हे परमेश्वर
नीज कृपा बरसाओ
सद्गुरु ज्योतसे ज्योत जगाओ ॥१॥

हम बालक तेरे द्वारपे आये
मंगल दरस दिखाओ
सद्गुरु ज्योतसे ज्योत जगाओ ॥२॥

शिश झुकाये करू तेरी आरती
प्रेममथा बरसाओ

थोर कृपाळू श्री गुरुराया
किती किती तुज पडु मी पाया
तु रक्षिली माझी काया
मी तव हाता रे ॥३॥

तु महाकाळ, तु भीमाशंकर
तु वैजनाथ, तु केदारेश्वर
सोमनाथ, तु रामेश्वर
विश्वनाथा रे ॥४॥

तु नागनाथ, तु त्र्यंबकेश्वर
तु मल्लिकार्जुन, तु घृष्णेश्वर
तु महाकाळ नाच नटेश्वर
भोला नाथा रे ॥५॥

गिरीनारीचा दत्तदिगंबर
वाडीचा दत्त चिलेश्वर
सद्गुरु माझा योगीशंकर
करी कृपा नाथा रे ॥६॥

५२. ज्योत से ज्योत जगाओ

ज्योतसे ज्योत जगाओ
मेरा अंतर तिमिर मिटाओ
सद्गुरु ज्योतसे ज्योत जगाओ ॥धृ॥

हे योगेश्वर हे ज्ञानेश्वर
हे सर्वेश्वर हे परमेश्वर
नीज कृपा बरसाओ
सद्गुरु ज्योतसे ज्योत जगाओ ॥१॥

हम बालक तेरे द्वारपे आये
मंगल दरस दिखाओ
सद्गुरु ज्योतसे ज्योत जगाओ ॥२॥

शिश झुकाये करू तेरी आरती
प्रेमसुधा बरसाओ
सद्गुरु ज्योतसे ज्योत जगाओ ॥३॥

अंतरमे युगयुगसे सोयी
चित्शक्ती को जगाओ
सद्गुरु ज्योतसे ज्योत जगाओ ॥४॥

सच्ची ज्योत जगे हृदयन में
सोऽहं नाद जगाओ, सद्गुरु ज्योतसे... ॥५॥

जीवन मुक्तानंद अविनाशी
चरण में शरण लगाओ
सद्गुरु ज्योतसे ज्योत जगाओ ॥६॥

५३. घ्यावी घ्यावी साखर

घ्यावी घ्यावी साखर गुरुनाथ
चरणावरी ठेवितो तुमच्या माथा ॥धृ॥

वैराग्याचे दुकान बाजारात
रामनामे साखर भरली त्यात
येथ झाले बहुत साधुसंत ॥१॥

साखरेचा घेऊनि अनुभव
शांत झाले कैलासी सदाशिव
देवा तुझे गुण किती गाऊ आता ॥२॥

जनी म्हणे साखर माझी घ्यावी
चौऱ्याऐंशीची फेरी चुकवावी
चरणापाशी जागा तुमच्या द्यावी ॥३॥

५४. मर्जी तुमची झाली म्हणोनी

मर्जी तुमची झाली म्हणोनी आलो इथवरी
मान्य करूनी घ्यावी बाबा सेवा माझी ॥धृ॥

आम्हा गरिबांची मीठ भाकर
आवडीने खावी योगेश्वरा ॥१॥

संसार सारा अवघा पसारा
तुझाच आसरा योगेश्वरा ॥२॥

चोखा म्हणे जातीचा महार
लक्ष असु द्या निरंतर ॥३॥

५५. माझी देव पुजा

माझी देवपुजा पाय तुझे गुरुराया ॥धृ॥
तुझ्या चरणांची माती, तीच माझी भागीरथी ॥१॥
तुझ्या चरणांचा बिंदु, तोचि माझा शिरसिंधू ॥२॥
तुझ्या चरणांचे ध्यान, तेची माझे गंगा स्नान ॥३॥
म्हणे शिव दिन केसरी नित्य राहो तुझे चरणी ॥४॥

५६. नवनाथांची भक्ती

नवनाथांची भक्ती आमची नाथ पंथी हो आम्ही
गुरुनामाची तहान आमुची ध्यान गुरुंच्या ठायी
भिक्षा वाढ माई ॥धृ॥

अल्लख म्हणूनी गर्जना करिती नाथांची स्वारी
गळी रुद्राक्ष भगवे कपडे भिक्षा पात्र हाती
मागेल त्याला ते ते देती स्वतः उपाशी राही
अशा नाथांचे रुप पाहता डोळे चमकुनी जाई
गुरुनामाची तहान आमुची ॥१॥

नाम ऐकता नाथांचे थरथर कापे धरणी
शाप नको की राग नको शरण येती चरणी
इंद्र असो की वरुण शिक्षापात्र होई
अशा नाथांना खूष करण्या एकच घाई होई
गुरुनामाची तहान आमुची ॥२॥

हाक ऐकता भक्तांची धावुनी बाबा येई
गुरुशिष्याची जोडी जमली दुसरी आणिक नाही
शंकरबाबा म्हणती तुम्हाला नका करू हो घाई
सेवा करा या नाथांची मिळेल सर्व काही
गुरुनामाची तहान आमुची ॥३॥

५७. मोहना रे माधवा

मोहना रे माधवा मुकुंदा रे केशवा
भेट सख्या देईना जिवलग येईना रे ॥धृ॥
आज जगाची स्थिती पाहता

प्राणास गेले वाटे रे
गरिबांचे हाल पाहता हृदयातील काटे रे
कोणी साथ देईना, जीवलग येईना रे ॥१॥
कटी पितांबर रुप मनोहर अधरी धरी मुरलीला
गोप गोपिका धावुनी येती दाखिव गोकुळ लीला
जगाच्या तु जीवना योगियाचा साधना ॥२॥
लोभाने हे जग वाढले
स्वार्थ ज्याला त्याला रे
तुकड्या दास म्हणे या पहा
सकला अंत कशाला
कोणी साथ देईना, कोणी हाक देईना ॥३॥

५८. परमार्थाची जोड

परमार्थाची जोड हवी तर आशा जीवाची सोड
एकदिन काया, जाईल वाया
माया मोहा सोड ॥धृ॥

आई, बाबा, काका, मामा
धन आहे तव गोड ॥१॥
देव सोयरा झाला असता
निघे काळाचा खोड ॥२॥
तोची करील पोटाची चिंता,
पुरविल मनीचे कोड ॥३॥
विषयी लंपट होउ नको तु
भवपाशा ते तोड ॥४॥
वामन सांगे सद्गुरुचरणी
सत्वर लावे झोड ॥५॥

५९. अजंठा वेरूळ लेणी

अजंठा वेरूळ लेणी बघा सहाद्रीचं खोरं
जेजुरीचा खंडोबाराया बसलाय डोंगरावर ॥धृ॥

म्हाळसाबाई याची पत्नी
बसलीया घोड्यावर
कशी निघाली बघा ही स्वारी
घोडदौड करीत ॥१॥

मूळ ठाण कडेपठार नव लाख पायरी
भक्तांसाठी आला हो देव,
जेजुरी गडावरी ॥२॥

गर्जा गर्जा नाम त्यांचे
जय शिव जय मल्हार
खंडोबाच्या नावाने उधळा
भंडारा खोबरं ॥३॥

६०. आम्ही बी घडलो

आम्ही बी घडलो, तुम्ही बी घडाल
आम्ही बी घडलो भजन करताना ॥धृ॥

सागराच्या संगे नद्या बी घडल्या
नद्या बी घडल्या त्या सागरची झाल्या ॥१॥
चंदनाच्या संगे वृक्ष बी घडले
वृक्ष बी घडले ते चंदनची झाले ॥२॥

परिसराच्या संगे लोह बी घडले
लोह बी घडले ते सुवर्णची झाले ॥३॥
सद्गुरुच्या संगे शिष्य बी घडले
शिष्य बी घडले ते सद्गुरुची झाले ॥४॥

भजनाच्या संगे तुका बी घडले
तुका बी घडले ते विठ्ठलची झाले ॥५॥

६१. गेला हरी कोण्या गावा

गेला हरी कुण्या गावा,
कुणाला नाही कसा ठावा
घुमेना मंदीरात पावा,
सद्गुरुराया राया चिले देवा ॥धृ॥

कधी ना झाली आजवरती
नजरेआड गुरुमूर्ती
हरीचा किती करू धावा
सद्गुरुराया राया चिले देवा ॥१॥
माझा भाव तुझ्या चरणी
झालो लीन तुझ्या चरणी
दर्शन द्यावे मला देवा
सद्गुरुराया राया चिले देवा ॥२॥
भक्तजन पिडले संसारी
आलो तुझ्याच दरबारी
द्यावी मुक्ती मला देवा
सद्गुरुराया राया चिले देवा ॥३॥
तुमच्या भेटीला आतुरलो
भेटण्या धनकवडीला आलो
जवळ द्यावे मला देवा
सद्गुरुराया राया चिले देवा ॥४॥

६२. एकमुखी देव

एकमुखी देव राजाधिराज
गुरुदत्त माझे चिले महाराज ॥१॥
जटा चंद्र गंगा नचे काय माथी
शंख चक्र डमरू घेतले ना हाती
गोड हास्यमुख, माझे गुरुराज ॥१॥
करी कमंडलु मकरंद नाही
त्रिशुला विना ही फिरे दिशा दाही
कलीयुग वासी आले योगीराज ॥२॥
धवल तनुवर वस्त्र ही धवल ते
गरीब नि दुबळे भक्तही जवळ ते
आधार तो मोठा लाभलासे आज ॥३॥
शब्दसुमनांच्या गुंफोनिया माळा
अर्पण करीतो गुरुचरणाला
गुरुभजनात वसे पुर्ण साज ॥४॥

६३. पोटी जन्म जरी

पोटी जन्म जरी दिला नाही,
दुःख भोगे चिले आई ॥
माझी शंकर चिले आई ॥१॥

कर्माचा ती करुनी निवाडा,
चालविते या देहाचा गाडा,
संसारी मजला हाती धरुनी,
स्वानुभवे घडविले ॥१॥

धरला राग मी जरी अज्ञाने,
जवळ ती घेते मला प्रेमाने
मिठीत घेऊन मजला आपुल्या,
हाताने कुरवाळते ॥२॥

चिंता आमुची दिनरात करते,
भक्तांसाठी सदैव फिरते

रात्री आम्ही सुखात निजतो,
झिजते गुरुमाऊली ॥३॥

अन्न ग्रहण ते नियमित नाही,
देहाला विश्रांती नाही
तरीही आम्हा जाणीव नाही,
सदैव ओरडतो ॥४॥

गुरुसेवेला बोलविता,
म्हणतो प्रपंची वेळच नाही
संकट येता धावुनी जाई,
शोधती चिले आई ॥५॥

गुरुचे सांगणे ऐकुन घेतो,
पुनः जाऊनी चुकची करतो
अशा बाळाला ती जवळ ती घेई,
शंकर चिले आई ॥६॥

६४. दोरे ओढीता ओढीता

दोरे ओढीता ओढीता हरी दमला
धावत या हो कंठ माझा दाटला
कोल्हापुरचे पंढरीराया चिलेराया
धावत या हो कंठ माझा दाटला ॥धृ॥

देव गेले जनाईच्या घरी
आवडीने दळण करी
दळण करीता करीता हरी दमला ॥१॥

देव गेले नाथा घरी
कावडीने पाणी भरी
पाणी भरीता भरीता हरी दमला ॥२॥

देव गेले तुकोबा घरी
आवडीने अभंग करी
अभंग करीता करीता हरी दमला ॥३॥

देव गेले गोरोबा घरी
आवडीने मडकी करी
मडकी करीता करीता हरी दमला ॥४॥

देव गेले नामा घरी
आवडीने कीर्तन करी
कीर्तन करीता करीता हरी दमला ॥५॥

देव गेले भक्ता घरी
आवडीने दुःखे हरी
दुःखे हरीता हरीता बाबा दमला ॥६॥

६५. भवसागरात डोले माझी

भवसागरात डोले माझी जीवन नाव रे
कोल्हापुरच्या चिलेगुरु
दत्ता लवकरी धाव रे ॥धृ॥

ध्यावयास जमले नाही मुखी तुझे नाम रे
मन हे विचारी होईल, माझे कधी काम रे

विसरलो मी गुरुचरणासी

आहे मुक्तीधाम रे ॥१॥

आत्मज्ञान देवोनी देवा सोडी देह आस रे

अहंकाराने होई जीव कासावीस रे

तुच माझा दत्तगुरु तुच माझा राम रे ॥२॥

नश्वरसुख भोगुनी वाटे जीवन हे अपुर्ण रे

गुरुकृपे वाचुनी नाही जीवन ते पुर्ण रे

काळ गेला वेळ गेली

आयुष्य गेले व्यर्थ रे ॥३॥

तुजवीण नाही मज या जगी कोण रे

नित्य राहो तुझ्या चरणी देवा माझे मन रे

विसरू दे देवा आता माझे मी पण रे ॥४॥

६६. श्री चिलेरायांचे नाम

श्री चिलेरायांचे नाम मुखी या माझ्या रात्रंदिनी

आलो शंकरबाबा मंदिरी ॥धृ॥

किती महिमा हा गावा गावा

चित्त आळवी एकची धावा

त्या नामातील सामर्थ्याने गेलो मी मोहुनी

आलो शंकरबाबा मंदिरी ॥१॥

श्री दत्त शंकर चिलेरायांचे

रूप त्रिमूर्ती एकची साजे

हृदयमंदिरी प्रतिष्ठापना झालेली पाहुनी

आलो शंकरबाबा मंदिरी ॥२॥

श्री शंकरबाबा मार्ग दाविती

सहा करे सामर्थ्य अर्पिती

ईश कृपेहुनी काय मागणे, मागावे मागुनी

आलो शंकरबाबा मंदिरी ॥३॥

आनंदाची सतत वृष्टी

चिले बाबांच्या प्रेमे दृष्टी

त्या नयनातील सामर्थ्याने गेलो भारावुनी

आलो शंकरबाबा मंदिरी ॥४॥